

Tämän tästä kohtaan ajatuksen keskustellessani ihmisten kanssa; "Pidätkö itseänne parempana kuin me muut"? Ymmärrän sitä kiiltokuvaa, mikä syntyy alkoholin käyttämättömyydestä, tupakoimattomuudesta ja siitä, ettei petä puolisoaan halvoissa irtosuhteissa. Uskovat "säästävät" pitkän pennin "siistimmällä" elämän tyyllillään ja näin he saattavat kohottaa elintasoaan ja ehkä hankkia joskus uuden auton tai talon. – Tämähän on suotava siunaus kristitylle! Luopuessaan syntisestä elämäntyylistä he saattavat saada tilalle arvokkaita ja hyviä asioita - puhumattakaan eheistä perhesuhteista. Näistä aiheista kirjoitti myös Psalmin kirjoittaja;

"Onnellinen se, joka pelkää Herraa, se, joka vaeltaa hänen teitään. Saat nauttia työsi hedelmistä, hyvä on osasi, sinä onnellinen! Vaimosi, sinun talosi emäntä, kukoistaa kuin viiniköynnös, lapsia on pöytäsi ympärillä kuin oliivipuun juurella vesoja. Tällaisen siunauksen ja onnen saa mies, joka pelkää Herraa." (Ps.128:1-4)

Mutta tämä on vasta ulkoinen kuva. Haluan katsoa syvemmälle, todellisuuteen, siihen ihmisyyteen, mikä meissä jokaisessa on.

Erään kerran Jeesukselle tultiin sanomaan; *"Hyvä Opettaja..."(Mark.10:17-18)* Tähän Jeesus puuttui sanoen, että *"Miksi sanot minua hyväksi? Ainoastaan Jumala on hyvä, ei kukaan muu."* On merkillepantavaa, ettei Jeesus antanut itseäänkään sanoa hyväksi. – Katsoessani Hänen elämän työtään joudun ihmettelemään, miksei hän sallinut itselleen tätä mainintaa. Pelkkää hyväähän Hän vain teki kaikkialla ja kaikille. Hänen virkansa oli hyvä, niin kuin hän itse totesi toisessa sanankohdassa olevansa *"Hyvä Paimen"* (Joh.10:11) Ajattelen Jeesuksen lihansa päivinä pitäneen tärkeänä sitä, että Jumala yksin saisi kaikesta kiitoksen ja kunnian.

Meidän on myös hyvä tiedostaa lihamme läsnäolo. Tehdessämme ja esittäessämme valtavia esityksiä ja saavutuksia, ylpeä lihanmieli on mukana ja heti valmiina tekemään syntiä. Jeesus tunnisti lihallisen kiusauksen ja Hän astuikin heti tästä loitommalle. Kehuttaessa hyväksi, olisi niin kiva jäädä mässäilemään sen tuomilla tuntemuksilla. Jeesus ei tehnyt niin. Raamattua lukieessamme, huomaamme, että Jeesus oli hyvin *"nöyrä, lempeä ja hiljainen sydämeltä."* Hän sanoikin; *"oppikaa Minusta."* (Matt.11:29)

Totesin juttellessani erään henkilön kanssa, että mitä paremmin ihminen tuntee itsensä ja Jumalansa, sitä nöyremmäksi ja hiljaisemmaksi hän sydämeltään muuttuu. Siinä hän näkee todellisuuden sisimmästensä. Heikkous, ja jopa ajatuksen tasolla hairautuminen vie meidät parannuksen paikalle uudelleen ja uudelleen. Joudumme sanomaan sanan mukaan; *"Herra, ole minulle syntiselle armollinen."* (Luuk.18:13)

Olenko siis parempi uskovaishenki, kuin ne, jotka eivät usko? Minä, joka olen samasta savesta muovattu, kuin toisetkin. Samat himot ja kiusaukset, samat vaarat astua harhaan ajatuksissa ja teoissa. – Totean, että en ole parempi! Vain Jumala yksin on hyvä.

Luemme sanasta; *"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?" (1.Kor.3:16)* – Kun siis kuolevaiseen ruumiiseen tulee Jumalan Hyvää Henkeä, niin minussa on silloin hyvyyttä! Tämä vaikuttaa kyllä käytökseeni ja elämäni suuntaan ja se taas näkyy ulospäin vaikka ihminen onkin sama! Jumalan armoa on se, että saan tänään kantaa uskovan nimeä. Se ei ole omaa hyvyyttäni, vaan yksin ja ainoastaan armollisen Jumalan rakkautta ja hyvyyttä. Minun osuuteni on vain ottaa vastaan Hänen hyvät työnsä puolestani. Janoni on olla täynnä armoa ja totuutta tehden niitä hyviä tekoja, joita Jumala vaikuttaa minussa.

Haluan tällä tekstilläni johdattaa meidät tasavertaiselle paikalle Jumalan eteen. Siellä me kaikki olemme syntisiä ja epäonnistuneita ihmisiä. *("Älä vaadi palvelijaasi tuomiolle, sillä sinun edessäsi ei yksikään ole syytön."* Ps.143:2) - On vain suurta armoa saada ottaa vastaan sovitus ja syntien anteeksiantamus. Olimmepa uskovaishenkiä tai jumalattomia, me tarvitsemme pelastukseemme nöyrytymisen Jumalan edessä. Meidän on tänäänkin tunnustettava Jeesus Herraksi ja uskottava Häneen. Jumala on asettanut Hänet ainutkertaiseksi uhriksi edestämme. – Joka Häneen uskoo saa synnit anteeksi (Apt.10:43).

Se, mitä Jumalan hyvä saa aikaan minussa, saa näyttämään minut paremmalta kuin esimerkiksi ne, jotka eivät usko. Syy tähän on luonnollinen: Jumalan hoitaessa ja parantaessani sisimpäni haavat, itseluottamukseni vahvistuu. Pienenä, arkana ja pelokkaana ihmisenä saan tuntea Jumalan täyttävän sisimpäni rakkaudellaan ja tähän sana sanoo: *"täydellinen rakkaus karkottaa pelon."*(1.Joh.4:18) Näin saan elää elämäni Jumalan avulla rohkeasti ja täydessä uskonvarmuudessa. Luemme Psalmista Jumalaan uskovan tuntemuksia; *"Herra on avuttomien suojelija. Kun voimani uupuivat, hän tuli avukseni. Nyt olen saanut rauhan, Herra piti minusta huolen. Hän pelasti minut kuolemasta, hän säästi silmäni kyyneliltä, ei antanut jalkani astua harhaan. Minä saan vaeltaa Herran edessä elävien maassa."* (Ps.116:6)

Voimme huomata myös päihteiden jättämät jäljet ihmisissä, jotka ovat syystä tai toisesta ajautuneet niiden pariin. Kiitän onneani siitä, ettei minun ole näinä 35 vuotena tarvinnut käyttää alkoholia tai muitakaan huumausaineita. Elämän tyyli näkyy ihmisestä ulospäin. Niin näkyvät myös elämän varmuus ja tarkoituksellisuus niissä, jotka ovat löytäneet totuuden ja täydellisyyden! Nämä elementit ovat Jumalassa, ja juuri siksi en voi ylpeillen pitää itseäni hyvänä. – Työ on Jumalan ja niin myös tuloksetkin. *"Kaiken minä voin HÄNESSÄ, joka minua vahvistaa!"* (Fil.4:13) Eli se osa, mikä minussa on hyvää, on Jumalaa minussa!

Tämä Jumalan hyvyys on tarjolla meille kaikille. Olen sinun kanssasi yhtä huonona ja avuttomana Jumalan edessä rukoillen: Herra, ole minulle syntiselle armollinen! Auta ja armahda meitä! (Luuk.18:13)

Poistaisin mielelläni näitä asioita käsiteltäessä vastakkainasettelun. En ole sinua vastassa, vaan haluan myötäelää kanssasi. Meillä molemmilla on sama mahdollisuus tehdä parannusta elämämme aikana. Voimme *"ottaa armon avuksemme oikeaan aikaan niin, ettei se jää turhaksi kohdallamme."* (2.Kor.6:1) Uskoessamme Jumalan Poikaan, Jeesukseen Kristukseen, saamme pelastuksen sielullemme ja myös yhteyden elävään Jumalaan. Mikä sen suurempaa olisikaan, kuin että pieni ihminen saa kohdata Luojaansa. Hänen tykönään on paljon anteeksiantamusta.

"Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta." (Jes.55:7)

Siksi, tule rohkeasti kanssani, Jeesuksen pelastustyöhön turvaten Jumalan eteen. Sydämeistäni vakuutan, että elämä Jumalan kanssa on rikasta ja juuri sitä, mitä ihminen todellisuudessa kaipaa itselleen.

Herra Jeesus, kiitos rakkautesi sanomasta! Olkoon ylistetty korkeasti Pyhä Nimesi! Kiitos, että teet armossasi hyvää ihmiselle!

– Ole pitkämielinen ja laupias, tiedäthän heikkoutemme. Sinä tunnet ihmisen läpikotaisin, mikään ei ole sinulta salassa. Herra, siksi luotan sinun apuusi. Sinuun minä turvaudun. Vain sinä voit auttaa ja parantaa minut.

Jeesus, sinä tulit välimieheksi, vain kauttasi saan olla Jumalan lapseudessa.

Herra auta, anna tuntea jälleen läheisyytesi! Vain silloin sisimpäni riemuitsee! – Ilolla iloitsen pelastuksesta! – Onnea tulvillaan on sisimpäni, kun katsot jälleen minun puoleeni!

Jeesus, jätän itseni ja kaikki rakkaani jälleen eteesi. Isä, pidäthän heistä huolta!

Aamen